

Erre szólítottak fel minket azok, akik tisztségeinkre megválasztottak, erre hívott el Isten mindannyiunkat. Tennivaló pedig van bőven. Adjon a gondviselő Istenünk elegendő türelmet, alázatot és értelmes szívet, hogy méltók lehessünk erre a munkára, hogy a már meglévő javainkat gyarapítani tudjuk, és feladainkat felelősséggel, becsülettel végezhessük. Ámen

JAKABHÁZI BÉLA BOTOND

KERESZTELÉSI BESZÉD

Mt 3,16–17

Kedves Testvéreim! Örömteli ez a pillanat, s mind nagy boldogsággal tölti el a szívünket, amikor közösségünkbe új tag érkezik, amikor lélekben magunkhoz vonjuk és megöleljük ezt a kisgyermeket. A mai nap azért is örömnep számunkra, kedves szülők, keresztszülők, boldogság az egész gyülekezet számára, mert közösségünk gazdagabb lett egy jövőbeli tanítvánnyal, egy eljövendő Jézus-követővel.

A felolvasott bibliai részt Jézusnak a Keresztelő János általi megkereszteléséből választottam. S a 2000 évvel ezelőtti történet nagyszerű üzenetét nekünk is meg kell érteni, szívünkbe kell zárnunk, hogy átalakító erővé válhasson, nemcsak számunkra, hanem mindazok számára is, akik a mi környezetünkben Isten ismeretére törekszenek.

Keresztelő János a Jordán folyó vizében keresztelt. Durva teveszőr ruhája, nyers modora, kíméletlen és őszinte, vakmerő kiállása, a megigazulásra való felhívása tette híressé őt Júdea pusztájában, a Jordán partján. Mindenünnen sereglettek az emberek hallgatni ezt a prófétát, megkeresztelkedni a Jordán vizében, hogy erőt merítsenek ahhoz, hogy egy büntelenebb, igazabb életet tudjanak élni. A történet szerint Jézus is, prófétai munkássága megkezdése előtt eljött a Jordán partjára, hogy megkeresztelkedjen. A bibliai írás szerint, miután Jézus megkeresztelkedett, kijött a Jordán vízből, Isten lelke pedig galamb formájában ereszkedett le rá az égből, és egy hang hallatszott: „Ez az én szeretett Fiam, akiben gyönyörködöm.” Csodálatos ez a történet, Testvéreim, s milyen mély igazságot örömként fejez ki: Isten lelke minden tiszta szívű emberre rászáll, s ha elég érzékenyek vagyunk ahhoz, hogy megérezzük a Mindenség Urának áldó jelenlétét életünkben, ha Jézus őszinte tanítványaivá akarunk válni, ha a szeretetre és Istennel való életre rendezkedünk be, akkor valóban Isten szeretett fiai lehetünk, akikben gyönyörködhet a Teremtő.

Keresztelő János vízzel keresztelt, és mi is vízzel keresztelünk. Tudjuk, hogy ez a víz általi keresztség csak jelkép, ezáltal vesszük fel ezt a kisgyer-

meket egyházunk tagjai közé, s ezáltal arra is elkötelezzük magunkat, hogy legjobb tudásunk, tehetségünk szerint fogjuk tanítani a jézusi életre. De ez a vízzel való keresztelés csak a legelső, a legkisebb lépés a tanítvánnyá válás hosszú és erőt emésztő útján. Vajon tisztában vagyunk-e felelősségünkkel, azzal, hogy milyen nehéz feladat vár ránk, és elsősorban Rátok, kedves szülők és keresztszülők?

Most egyéni és közösségi életünk középpontjában ez a tiszta, ártatlan, az istenfiúsági méltóságra minden eséllyel induló zsenge élet áll.

Kedves szülők, keresztszülők! Óriási a felelősségetek, mivel ti kell legyetek a jó példa a gyermeketek életében, a ti szeretetetek keresztl és Istenbe vetett bizalmatok által érezheti meg ő is a Mindenség Lelkének gondoskodó szeretetét. Kettős a ti feladatotok: egyfelől gátakat kell lebontani, másfelől gátakat kell építeni gyermeketek számára. E kisgyermekben felnőtté válása során a szeretet, bizalom, jóság, az Istentől ajándékba kapott tehetségek és jó hajlamok előtt le kell minden olyan gátat bontani, amely megakadályozná gyermeketek fejlődését, kibontakozását, istenfiúságának a tudatosulását. Másfelől ébereknek kell lennetek, hogy a rossz hajlamok, az őt érő rossz hatások előtt gátat tudjon emelni szülői gondoskodásotok.

Kedves gyülekezet, kedves testvéreim! Nemcsak a szülők, keresztszülők, hanem e gyülekezet felelőssége is nagy e csecsemővel szemben. Egymásnak őrzői vagyunk, egymás lelki fejlődéséért vagyunk felelősek. Tőlünk függ az, hogy az eljövendő években hogyan vigyázunk e kibontakozásra vágyó élet fejlődésére.

Mi vízzel keresztelünk, és ez csak a legalacsonyabb fokú beavatkozás. A tűzzel, a lélekkel való keresztségre kell a következő években felkészítenünk közösségünk e legfiatalabb tagját. Igazán örömmünnepe a mai, amelyet méltóan kell megszentelni. Isten megajándékozott Titeket, kedves szülők egy új élettel. Ő a ti testetekből lett test, a szerelmetek legszebb, legértékesebb gyümölcse. Hálásnak kell lennünk életünk Istenének, hogy ilyen örömmel biztat arra, hogy a tökéletesedés, hogy Isten felé való folyamatos közelítés az igazi célja és értelme életünknek.

A felolvasott bibliai részben Isten lelke galamb formájában szállt Jézusra. A galamb a jóság, a szelídség leghatalmasabb szimbóluma. Valóban, ezen a csecsemőn is Istennek a szelíd jóindulata nyugszik, Isten tenyerében van ő, de mindannyiunk gondjára van bízva. Nézzétek ezt a kis arcot! És megpillanthatjátok benne Isten szelídségének és jóindulatának áldását.

Keresztelő János a pusztában, a Jordán partján azt hangoztatta, hogy egészen közel van Isten országa. Valóban, kedves szülők, Ti Isten országának a dicsőségét, kibontakozásának a lehetőségét tartjátok kezetekben, mert ilyeneké a mennyeknek országa. Vigyázzatok erre a tisztaságra, erre az áldásra, hogy először általatok, később pedig Jézus tanításai által tapasztalhatta meg Isten országának jelenlétét életében.

„Ez az én szeretett fiam, akiben gyönyörködöm!” – mondhatjuk mi is e csecsemőről. Fogadjuk szeretettel és bizalommal közösségünkbe, segítők-

készséggel és felebaráti melegséggel fogadjuk gyülekezetünk tagjává ezt a gyermeket. Legyen az ő élete az Istenbe vetett bizalom, a szeretet és a jóság példája. Ámen.

SZÉKELY KINGA RÉKA

TÉMETÉSI BESZÉD

Zsolt 103,15–18

Gyászoló család, végtisztességet tevő gyülekezet

A vallásos ember számára a zsoltár a legmegfelelőbb kifejezési forma. Mind örömét, mind bánatát ki tudja vele fejezni, és – a kifejezésen túl – választ is talál élete nagy sorsfordulójánál.

A zsoltárok összefoglalják érzéseinket és gondolatainkat, és a kérdező, kételkedő ember számára megnyugvást hoznak. Megválaszolják a születés, az élet, a halál nagy kérdéseit, és lelki békét adnak.

Immár néhai Máthé Ilona néni zsoltáros lelkű asszony volt, aki élete sorsfordulójánál békességet talált a hit által. Ezért választottam temetési beszédem alap gondolatául a 103. zsoltár eme négy versét. Ebben a négy versben tárgyilagosan, szinte ridegen van bemutatva az emberi élet, és ha csak az első két verset olvasnánk, a halál ridegsége a halálfélelmet az arcunkra fagyasztaná. Kiszolgáltatottnak éreznénk magunkat, akik bár emberek vagyunk, Isten gyermekei és munkatársai, mégsem vagyunk többek a mező füvénél, virágánál. Azonban jön a vigasztalás, a remény apró lángocskája is – mondván: de az Úr szeretete az istenfélőkkel van, Isten ott van mindenkivel, aki megtartja a szövetséget, aki betartja a hívő ember életét szabályozó rendelkezéseket.

Hitünk szerint Isten és ember között szövetség van. Biblikus nyelven szólva: ezt a szövetséget Isten Noéval kötötte, miután őt és családját az özönvíztől megmentette. Szaporodjatok és sokasodjatok, és töltsétek be a földet, a szivárvány lesz a jele az emberrel kötött szövetségemnek, így szólt Isten Noéhoz, és ami számunkra, mai emberek számára a legfontosabb. Továbbá így szólt: számon kérem az ember életét.

Számon kérem az ember életét, így szólt Isten, és minden hívő lélek tudja, hogy ez a szövetség alapja. Az ember az életet ajándékba kapja Istentől, s arról számot kell adjon halála pillanatában. A szövetséget tiszteletben kell tartani, és bár az emberek sokfélék, ez nem akadály annak, hogy mindenki megtalálja az Istennel kötött szövetség értelmét a maga egyéni életútja számára.

Immár néhai Máthé Ilona a maga részéről is értelmet adott ennek a szövetségnek. A vallásos hit nyugalmaival és bölcsességével tudta, hogy igenis: